

JERZY WOIŃSKI

1929 - 1992

W dniu 14 listopada 1992 roku po krótkich zmaganiach z nieuleczalną chorobą zmarł inż. Jerzy Woiński – długoletni pracownik Przemysłu Naftowego i Państwowego Instytutu Geologicznego.

Jerzy Woiński urodził się 7 października 1929 roku w Krakowie. Szkołę podstawową ukończył podczas okupacji hitlerowskiej w Suchej Beskidzkiej w 1942 roku. Zmuszony był następnie przez Niemców do prac w gospodarstwach rolnych.

W 1944 r. podjął na tajnych kompletach naukę na poziomie szkoły średniej. Maturę uzyskał po wojnie w Liceum Matematyczno-Przyrodniczym w Wadowicach. Studia Wyższe na Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie ukończył w 1953 roku uzyskując dyplom inżyniera geologa w zakresie geologii poszukiwawczej złóż ropy naftowej i gazu ziemnego. Zgodnie z kierunkiem studiów został skierowany nakazem pracy do Przedsiębiorstwa Geologicznego Przemysłu Naftowego – Zakładu Terenowego w Gorlicach. Tam pod kierunkiem mgr inż. J. Urygi nabierał umiejętności w ulubionym przez siebie zawodzie - geologii naftowej.

Po reorganizacji przemysłu naftowego inż. Jerzy Woiński został przeniesiony od 1 kwietnia 1955 roku do Przedsiębiorstwa Geologiczno-Wiertniczego Przemysłu Naftowego w Jaśle, obejmując odpowiedzialne stanowisko kierownika Pracowni Dokumentacji Geologicznych - Rejon Karpaty. Praca ta, dająca podstawę dla prawidłowego rozwiązania problemów geologiczno-poszukiwawczych, pochłaniała jego czas bez reszty. Sam organizował i nadzorował badania wykonywane w otworach wiertniczych podczas opróbowania, początkowej eksploatacji, a w razie negatywnych wyników także likwidacji odwiertów. Prace te wykonywał z prawdziwą zęgar mistrzowską dokładnością. W uznaniu osiągniętych wyników w 1959 roku poszerzono kierowaną przez inż. J. Woińskiego Pracownię Dokumentacji o obszar Przedgórze Karpat.

Do pracy w Oddziale Świętokrzyskim Państwowego Instytutu Geologicznego w Kielcach inż. J. Woiński przeszedł za porozumieniem stron 6 maja 1963 roku. Początkowo był zatrudniony na etacie starszego inżyniera, z czasem objął Kierownictwo Pracowni Technicznej, a w ostatnim okresie życia pracował na stanowisku starszego dokumentalisty i starszego specjalisty.

Bezpośrednio po podjęciu pracy w PIG inż. J. Woiński włącza się do pracy w zespole rozwiązującym, przy zastosowaniu badań geofizycznych i głębokich wierceń, problemy strukturalne obszaru Niecki Miechowskiej i obrzeżenia permsko-mezozoicznego Gór Świętokrzyskich. Nie szczędził sił przy terenowym dozorze prac wiertniczych i badań opróbowujących, wykorzystując umiejętności nabyte w Przemysle Naftowym. Uczestniczył w opracowaniu kameralnym wyników badań terenowych. Wiele z nich, Jego autorstwa bądź współautorstwa wydano drukiem w zeszytach "Profile Głębokich Otworów Wiertniczych" Państwowego Instytutu Geologicznego, w "Kwartalniku" i "Przeglądzie Geologicznym".

W drugiej połowie lat siedemdziesiątych wstrzymano kosztowne badania geologiczne oparte na głębokich wierceniach. Wówczas inż. J. Woiński podjął prace kartograficzne. Jest autorem arkusza Rzeszów Przeglądowej Mapy Geologicznej Polski w skali 1:200 000 i współautorem arkuszy Tarnów i Mielec te same mapy. Wydał drukiem arkusz Działoszyce Szczegółowej Mapy Geologicznej Polski w skali 1:50 000, a obecnie według Jego projektu jest zrealizowany arkusz Skaryszew w skali 1:50 000.

Na przełomie lat osiemdziesiątych i dziewięćdziesiątych, kiedy ponownie zaistniały możliwości prowadzenia badań geofizycznych i geologiczno-wiertniczych na dalekim, północno-zachodnim obrzeżeniu Gór Świętokrzyskich inż. J. Woiński z wielką radością stanął do tej pracy. Nieomal do ostatnich dni życia dozorował wiercenia i skrupulatnie śledził ich wyniki.

Inż. J. Woiński wniósł znaczący wkład zarówno do geologii naftowej jak również do poznania budowy geologicznej obszaru Karpat Zewnętrznych, obrzeżenia Gór Świętokrzyskich i Niecki Miechowskiej. Szczególnie ważne są Jego opracowania archiwalne dokumentujące złoża ropy naftowej i gazu ziemnego w Karpatach i na przedgórzu Karpat oraz dokumentacje wynikowe otworów wiertniczych, szczególnie z obszaru Karpat. Potrafił pracować kolektywnie, wykonując skrupulatnie i w ustalonych terminach powierzone Mu zadania.

Poza geologią żywo śledził osiągnięcia współczesnej astronomii i meteorologii. Miał też poważne zainteresowania kulturalne, zwłaszcza muzyczne. Lubił wyprawy turystyczno-krajoznawcze. Często wyjeżdżał w góry krajów ościennych. Poznał również Alpy i Atlas. W 1985 r. przepracował na kontrakcie w Algierii ponad pół roku na skraju Sahary.

Inż. J. Woiński był człowiekiem prawym i szlachetnym, skromnym, niesłuchanie obowiązkowym i przysłowiowo wręcz dokładnym. Z usposobienia łagodny i pogodny cieszył się ogólną sympatią. Jako człowiek bardzo wrażliwy, głęboko przeżywał nieszczęścia własne i innych. Miał liczne grono oddanych przyjaciół.

Inż. J. Woiński był długoletnim członkiem Polskiego Towarzystwa Geologicznego. Czynnie uczestniczył w działalności Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Przemysłu Naftowego. Za wieloletnią wzorową pracę zawodową i społeczną honorowano Go wielokrotnie odznaczeniami i wyróżnieniami, wśród których najbardziej cenił odznaki Zasłużony dla Polskiej Geologii oraz Zasłużony Pracownik Instytutu Geologicznego.

Odszedł człowiek dobry i szlachetny, o wrażliwym sercu, uczynny i życzliwy wszystkim ludziom, serdecznie bliski Przyjaciel wielu spośród nas. Taki pozostanie na zawsze w pamięci tych, którzy Go znali

Henryk Jurkiewicz, Zbigniew Kowalczewski